

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 16114/2016

V Olomouci dne 15. února 2016

Sp.zn. KÚOK/89632/2015/OKPP/685

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 15.3.2016

ROZHODNUTÍ

Datum: 15.3.2016

Podpis: [podepsáno]

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedení řízení, jehož účastníkem je [...], dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

[...], se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 2.10.2015 cca od 18:00 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum v blízkosti kulturní památky – výšinného opevněného sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko.

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **pokuta ve výši 20 000,- Kč, slovy: dvacet tisíc korun českých,**

II. ukládá podle § 15 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, **propadnutí detektoru kovů značky XP Deus se dvěma cívkami a řídicí jednotkou,** které vydal policii dne 2.10.2015,

III. ukládá podle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000,- Kč.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000594.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, obdržel dne 7.10.2015 od policie ČR, obvodní oddělení Blumrov oznámení přestupku na osobu [...], (dále obviněný), [...], ve věci přestupku dle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.

K oznámení byl připojen úřední záznam ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-2/PŘ-2015-141214, úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-1/PŘ-2015-1412146, kde obviněný zejména uvedl, že přijel sám se svým osobním vozidlem do obce Malé Hradisko do těsné blízkosti keltského oppida Staré Hradisko, kde vozidlo zaparkoval při okraji cesty vedoucí do keltského oppida. Zde testoval svůj detektor kovů a

při tomto testování našel předměty jako železné hřeby a kovový odpad. Ostatní předměty, které předložil hlídce, jsou pouze testovací vzorky jako zlatý slítek drobná stříbrná mince, hliníková folie, olověný brok, zinková a měděná mince. Hlídce policie se při jejím příjezdu na místo neschovával v blízkém křoví, jen chtěl prolézt křovím na druhou stranu, aby se podíval, co se děje, protože slyšel přijíždět po poli auto. Terénní průzkum dělal ze studijních důvodů, kdy spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně a má publikační činnost v oboru.

Policie předala správnímu orgánu dále úřední záznam o zajištění důkazního prostředku ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-3/PŘ—2015-141214, fotografickou dokumentaci a soubor věcí vyjmenovaných v úředním záznamu o zajištění důkazního prostředku ze dne 2.10.2015 č.j. KRPM-123128-3/PŘ—2015-141214.

Správní orgán předal soubor věcí odevzdaný policii k posouzení Archeologickému centru Olomouc, příspěvkové organizaci, která soubor vyfotila a očíslovala, ve svém hodnocení ze dne 2.11.2015 uvedla: „Nálezový soubor obsahuje 33 ks artefaktů zhotovených z hliníku, mědi, olova, stříbra (1 ks), zinku, zlata (1 ks) a železa. V souboru dominují zlomky novověkého kovového odpadu běžně se vyskytujícího na polích (viz. sáček 1: 1-15, sáček 2: 7-8, sáček 3: 4-5), zlomky novověkých knoflíků (sáček 2: 1-3), novověké (18. a 20. stol.) mince (sáček 2: 4, 9), části železných kovaných hřebů s nejasnou datací (latén – středověk – novověk; sáček 3: 1-3) a novověké olověné broky (sáček 4: 1-2). Mezi nálezy se vyskytly dva předměty z drahých kovů: stříbrná mince (sáček 4: 3) a zlatý slítek - polotovár (sáček 5).“.

Opatřením ze dne 20.11.2015 č.j. KUOK 102578/2015 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 2.10.2015 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum v blízkosti kulturní památky – výšinného opevněného sídliště Staré Hradisko, obec Malé Hradisko.

Nařízeného ústního jednání dne 16.12.2015 se obviněný účastnil a do protokolu uvedl následující: „Policie mě neobvinila z archeologického výzkumu, já jsem dle policie pouze podezřelý, z celého jednání, které vyplynulo a které mohu dokladovat, tvrdím od začátku, že jsem toto nespáchal, od začátku mohu doložit, že se celá věc odehrávala jinak, než je mi předkládáno. Výpověď je od začátku manipulována. Důkazní posudky byly manipulativně zadány a s průběhem vyšetřování nesouhlasím. Na toto jsem upozorňoval i policii včetně písemného podání, kdy mi byla navíc způsobena škoda.“

Obviněný uvedl, že detektor kovů zajištěný policií dne 2.10.2015 včetně jednotky detektoru zn. XP DEUS, a umělohmotná krabička od Ibutofenu jsou v jeho vlastnictví.

Dále předala policie správnímu orgánu artefakty, které zabavila obviněnému dne 2.10.2015. Archeologické centrum Olomouc ústav artefakty očíslovalo, ofotilo, podrobně popsalo nálezy a uložilo je do 5 očíslovaných sáčků.

Sáček 1, 2 ,3 – obviněný uvedl, že se jedná o předměty v jeho vlastnictví, které měl náhodně v kapse, některé předměty měl v kapse cíleně, některé náhodně, v krabičce měl ty nejcennější své materiály – malou stříbrnou minci ze sáčku 4 a zlatý slítek (nyní sáček 5). Na dotaz správního orgánu, proč měl tyto předměty u sebe, uvedl obviněný: „Většina těch předmětů jsou testovací souprava pro nastavení detektoru, všechny odevzdané předměty policií byly mé, přivezl jsem si je sebou, nic jsem nenašel, protože jsem nic nehledal“. Na dotaz správního orgánu, zda se věnuje obviněný archeologickým výzkumům uvedl obviněný následující: „archeologický výzkum neprovádím“. Na dotaz správního orgánu, zda se zdržoval na místě s detektorem, jak je vyznačeno v mapce předložené správnímu orgánu uvedl obviněný následující: „Nalezal jsem se přibližně v místě označeném červeným křížkem a upřesněným mým zákresem tužkou do mapy, v ruce jsem měl detektor. Detektor kovů jsem měl vypnutý“. Na dotaz správního orgánu, proč přijel z Otrokovic s detektorem kovů na místo sídliště Staré Hradisko uvedl obviněný: „Byl krásný den, po skončení jednání jsem se jel podívat na krásné místo, dojel jsem do

Starého Hradiska, vytáhl jsem z auta detektor kovů, šel jsem dle svého uvážení dostatečně daleko od samotného oppida na protější svah, kde jsem nepředpokládal, že je ještě archeologicky chráněné území, svačil jsem, přijela policie, odjela, jevílo se, že policie řešila něco s traktoristou, dosvačil jsem, nastavoval jsem si detektor podle jednotlivých předmětů, které jsem měl u sebe, aby byl detektor použitelný“.

„Obviněný uvedl, že žádné předměty jako železné hřeby a kovový odpad, jak uvádí policie ve svém úředním záznamu o podání vysvětlení, nenašel. Test detektoru prováděl obviněný tak, že si v přesně vymezeném území tyto věci označil a zamáčkl do hlíny a podle odezvy zahrabaných předmětů detektor nastavoval, rýč měl proto, aby tyto zahrabané předměty vyryl. Když policie podruhé přijela, neviděl jsem ji přes křoví, proto jsem do křoví vlezl a zde se mi zachytily brýle, sluchátka a oděv, neležel jsem, hledal jsem sklo, které mi vypadlo z brýlí.“

Obviněný dále uvedl: „Že území má zvláštní charakter ochrany jsem netušil a tato informace je obtížně dohledatelná.“

Na dotaz správního orgánu, zda spolupracuje s organizacemi oprávněnými k archeologickým výzkumům při jejich provádění, uvedl obviněný: „přibližně 20 let spolupracuji s Archeologickým ústavem Brno, Moravským zemským muzeem, kde mám i publikační činnost. 2 x jsem pro tyto instituce prováděl výzkum, kdy jsem detektorem prováděl nedestruktivní výzkum – Klášťov u Vysokého pole u Zlína (cca před 10 lety).

Detektor mám cca 5 let, kupoval jsem ho nový“.

Na dotaz správního orgánu, kdy, proč a kde detektor používal, když detektor jeví známky opotřebování používáním, uvedl obviněný následující: „detektor mám jako volnočasovou aktivitu, hledám s tím například vodu nebo sousedům ztracené předměty“.

Obviněný se dále do řízení vyjádřil podáním ze dne 20.12.2015. Ve svém podání zdůraznil rekreační cíl jeho nešťastně situované volnočasové aktivity. Svůj vztah ke kulturnímu dědictví, hodnotám a uplatňovaným zákonům může potvrdit svou jinou činností, dříve v oblasti mineralogie, dnes zájem o historii, numismatiku, může se prokázat publikační činností v oboru. Jeho reálné aktivity a jejich smysl, s cílem touhy po poznání nemohou být použity proti němu.

Správní orgán požádal policii ČR, obvodní oddělení Plumlov o provedení výsledku policistů, kteří byli přítomni šetření v dané lokalitě dne 2.10.2015 v tom směru, co obviněný uvedl do protokolu z ústního jednání.

Do úředního záznamu ze dne 10.1.2016 č.j. KRPM-3050-3/ČJ-2016-141214 uvedla hlídka policie následující: „hlídka při příjezdu na uvedené místo viděla na poli v blízkosti polního remízku, jak chodí sem a tam a hledá detektorem kovů, tj. pohybuje detektorem kovů ze strany na stranu, a to s hledací cívkou těsně nad zemí. Dále bylo na místě z jeho strany policistům sděleno, že hledá detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chce zmapovat a tzv. se oháněl tím, že spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně.“

Správní orgán opatřením ze dne 19.1.2016 č.j. KUOK 6721/2016 předvolal k výsledku na 29.1.2016 jako svědky prap. Jana Marka a prap. Jiřího Svozila z obvodního oddělení Policie ČR Plumlov.

Svědka prap. Jiří Svozila uvedl do protokolu: „Vše se událo tak jak je popsáno v úředním záznamu ze dne 2.10.2015 a ze dne 10.1.2016. Jeli jsme po komunikaci na základě anonymního oznámení a na poli jsme viděli , detektorem jak chodí a mává cívkou detektoru nad zemí. Dojeli jsme autem na místo sam. zmizel, zaparkovali jsme auto, kolega šel podél remízku dolů, já jsem šel nahoru, ozvalo se zapraskání, šel jsem se podívat na kraj remízku a uviděl jsem , jak leží na zemi na břichu hlavou směrem k poli obrácenou ke mně. Vyzval jsem , aby vylezl ven, ptal se proč a tak jsem mu řekl, že ho vyzývám. Dále jsem mu řekl, aby ten detektor co má sebou, vzal i vylezl z křoví i s detektorem, vlezl jsem na místo, kde ležel a našel jsem tam ještě malý rýček, který tam nechal.“

Zeptali jsme se ho, zda má ještě něco u sebe. Vytáhl sáčky s kovovými předměty, drátky, plíšky, hřebíky, vše nám předal. Dále jsem provedl kontrolu na zbraň, v levé kapse maskovacího kabátu jsem mu nahmatl plastovou kulatou krabičku. řekl, že zde má léky, krabičku jsem vytáhl, byla ošuntělá, špinavá a v ní byly sáčky s mincemi a slitek zlata. Vše jsme nafotili a předali KÚ. U všech předmětů, které jsme zajistili, uvedl, že jsou jeho. Kopat jsme neviděli, v okolí byla řada zakopaných děr, to co měl v plastové krabičce – mince uvedl, že jsou jeho, ostatní dráty a hřebíky, které předal kolegovi, našel. K výpovědi obviněného: "Když policie podruhé přijela, neviděl jsem ji přes křoví, proto jsem do křoví vlezl a zde se mi zachytily brýle, sluchátka a oděv, neležel jsem, hledal jsem sklo, které mi vypadlo z brýlí" uvedl svědek následující: jsme viděli na poli, tento skočil do křoví, teprve když nás viděl, nevím, jestli měl brýle, když jsem ho našel, ležel na zemi na břiše, sluchátka neměl, žádným oděvem za křoví zachycen nebyl. jsme říkali, že se tam nesmí hledat detektorem a kopat, že je na archeologické lokalitě, on uvedl, že je mimo lokalitu, na obvodním oddělení jsme mu ukazovali mapu archeologické lokality, on uvedl, že o tom nevěděl, že píše publikace a spolupracuje s muzeem. Na místě samém uvedl, že hledá starou cestu, která vedla na hradisko, při sepisování úředního záznamu na služebně uvedl, že žádné hledání detektorem neprováděl. Auto jsem v minulosti několikrát na místě viděl, nevím přesně kdy, ale bylo to v období, kdy pole nebylo zarostlé, nebo byl nízký porost. A také v autě byla krabička s jídlem a na sedadle spolujezdce rozevřená turistická mapa přeložená tak, že zde byla oblast Malého hradiska a vzadu byla karimatka nebo spacák. .... ví, že na konci lokality je zastrčená chata, jak vyznačuji na přiložené mapce, kde jsem také vyznačil směr jízdy k :

Svědék prap. Jan Marek do protokolu uvedl: "Na linku 158 nám bylo anonymem oznámeno, že na poli na Malém Hradisku chodí hledač s detektorem. Vzhledem k tomu, že víme, že to je zakázané, neboť se jedná o památkovou chráněnou oblast, tak jsme tam s kolegou Jiřím Svozilem jeli. Já jsem řídil, při vyjetí z obce směrem na Staré Hradisko jsme vpravo na poli uviděli osobu, jak tam chodí s detektorem. Autem jsme jeli k hlavní bráně, kde jsme uviděli u brány vlevo na louce stát auto opla, následně jsem z polní cesty vyjel na pole a dále jsme pokračovali až k místu, kde jsme tuto osobu viděli. Při příjezdu k remízku jsem odstavil auto, žádnou osobu jsme neviděli, při vystoupení z vozidla jsme uviděli na zemi hromadu zasypaných děr, minimálně 20. Následně, buď já, nebo kolega, teď už nevím, ale zřejmě kolega Svozil slyšel v křoví zapraskání a šel ke křoví, kde uviděl pána, následně ztotožněného jako , který byl v křoví schovaný i s detektorem a věcmi. Viděl jsem , až když se snažil vylézt z křoví. Ptali jsme se ho, co tam dělá, načež on nám sdělil, že hledá starou cestu k Hradisku. Chtěli jsme po něm, ať vše vyndá z kapes. Vytáhl různé kovové předměty a plastovou krabičku od léků, kde byly mince. K výpovědi obviněného: "Když policie podruhé přijela, neviděl jsem ji přes křoví, proto jsem do křoví vlezl a zde se mi zachytily brýle, sluchátka a oděv, neležel jsem, hledal jsem sklo, které mi vypadlo z brýlí" uvedl svědek, že „obviněného v křoví neviděl, nevím, zda se mu zde něco zachytilo. Křoví bylo tak husté, že by tam normálně člověk nelezl, obviněný se zde před námi chovával. Následně jsme vysvětlili, že zde nemá co hledat s detektorem a kopat, neboť se jedná o chráněnou oblast, na místě jsme provedli fotodokumentaci a poté jsme p převezení služebním autem na obvodní oddělení do Plumlova k podání vysvětlení."

Na dotaz obviněného, zda ho svědek viděl hledat detektorem, uvedl svědek, že viděl, viděl ho chodit s detektorem a tímto detektorem pohybovat a proto jeli autem k remízku. Díry, které byly kolem a které byly zasypané, byly čerstvé, neboť na místě jsme byli kolem třetí hodiny a to zrovna seli obilí, takže pole bylo zaseté a bez děr."

Obviněný byl přítomen výslechu předvolaných svědků, obdržel protokoly o výslechu a podal do protokolu následující vyjádření: „Trvám na tom, že mě policie při samotné

činnosti použití detektoru neviděla, o čemž svědčí rozdíly ve výpovědi svědků, kdy pan Svozil nakreslil, že mě viděl před remízem a pan Marek za remízem. Policii jsem nemohl vidět, pouze jsem ji slyšel. Vše je jak jsem popsal v protokole. Já již přesně nevím, co jsem na místě vykopat v souvislosti s testováním stroje.“. Na dotaz správního orgánu, které ze zabavených předmětů jsou jeho uvedl dle předložených fotografií, založených ve spise následující: „Sáček 1. – domnívám se, že předměty z tohoto sáčku č. 1-15 jsou moje. Sáček 2, předměty č. 1-9 jsou moje, sáček 3, předměty 1-3 jsou moje, sáček 4 – předměty 1-5 jsou moje, sáček 5, předmět 1 – jsou moje. Všechny předměty jsou moje, když jsem svědkovi Svozilovi sdělil, že jsem je našel, myslel jsem tím, že jsem našel pouze ty předměty, které si zakopal.“ Do spisu založil svůj článek „Nový typ keltských mincí ze středního pováží“ publikovaný ve FOLIA NUMISMATIKA 26/1.

Správní orgán na internetu dohledal, že dále ve FOLIA NUMISMATIKA 26/2 publikoval svůj článek „Keltské mince – typ „kůň-kůň“.

Předmětná lokalita, na které prováděl obviněný archeologický výzkum pomocí detektorů kovů je územím s archeologickými nálezy a nachází se u kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 22123/7-5629.

Předmětné oppidum patří k nejvýznamnějším keltským lokalitám v České republice. Lokalita s vnějším opevněním má rozlohu asi 38 ha. Jedná se o archeologicky cennou, neporušenou a v regionu ojedinělou lokalitu s dochovanými relikty opevnění, která je významným dokladem vývoje pravěkého osídlení krajiny.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen "Archeologický ústav"), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Je prokázáno, že obviněný se dne 2.10.2015 po 18 hodině pohyboval v blízkosti kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko. Policie obdržela na linku 158 dne 2.10.2016 v 18:16 hodin oznámení, že v blízkosti archeologického naleziště – keltského oppida Staré hradisko je osoba, která zde chodí s detektorem kovů a hledá. Na základě tohoto oznámení hlídka OO PČR Plumlov ve složení prap. Jan Marek a prap. Jiří Svozil provedla výjezd na místo, kde uviděla osobu ve vzdálenosti cca 250 m od příjezdové cesty a ca 75 m od trosek hradeb oppida. Touto osobou byl obviněný. Dne 5.10.2015 zaslala policie správnímu orgánu mapu s vyznačením místa, kde bylo zaparkováno auto obviněného, místa, kde byl obviněný viděn a místa, kde prováděl obviněný hledání detektorem. Při ústním jednání dne 16.12.2015 obviněný upřesnil místo kde byl zákresem tužkou do této mapy, toto místo bylo na začátku remízku, jen několik metrů od místa zakresleného hlídkou policie.

Je prokázáno, že obviněný věděl, že se nachází v blízkosti keltského oppida na území

s archeologickými nálezy. Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-1/PRŘ—2015-1412146, obviněný uvedl: „... přijel sám se svým osobním vozidlem do obce Malé Hradisko do těsné blízkosti keltského oppida Staré Hradisko, kde vozidlo zaparkoval při cestě vedoucí do keltského oppida. ...Potom se vydal se svým detektorem kovů XP Deus na čerstvě poválené pole na terénní průzkum, a to do těsné blízkosti, a to vně oppida Staré Hradisko, tj. do vzdálenosti cca 75 m od okraje tohoto oppida. Zde testoval svůj detektor kovů a při tomto testování našel předměty jako železné hřeby kokový odpad.“. „Terénní průzkum dělal ze studijních důvodů, kdy spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně a má publikační činnost v oboru.“. Do úředního záznamu ze dne 10.1.2016 č.j. KRPM-3050-3/ČJ-2016-141214 uvedla hlídka policie následující: „Dále bylo na místě z jeho strany policistům sděleno, že hledá detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chce zmapovat a tzv. se oháněl tím, že spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně.“ Svědek prap. Jan Marek do protokolu o výsledku dne 29.1.2016 uvedl, že na poli

uvedl, že hledá starou cestu k k Hradisku“ Svědek prap. Jiří Svozil do protokolu o výsledku ze dne 21.1.2016 uvedl: „... jsme říkali, že se tam nesmí hledat detektorem a kopat, že je na archeologické lokalitě, on uvedl, že je mimo lokalitu, na obvodním oddělení jsme mu ukazovali mapu archeologické lokality, on uvedl, že o tom nevěděl, že píše publikace a spolupracuje s muzeem. Na místě samém uvedl, že hledá starou cestu, která vedla na hradisko, při sepisování úředního záznamu na služebně uvedl, že žádné hledání detektorem neprováděl.“.

K námitce obviněného uvedené do protokolu dne 16.12.2015, že netušil, že území má zvláštní charakter a tato informace je obtížně vyhledatelná, uvádí správní orgán, že pouhým zadáním slov „Staré Hradisko“ do internetového prohlížeče se zobrazí minimálně 5 odkazů na informace o tomto keltském oppidu. Do spisu založil obviněný dne 29.1.2016 svůj článek „Nový typ keltských mincí ze středního pováží“ publikovaný ve FOLIA NUMISMATIKA 26/1 a správní orgán na internetu dohledal, že také ve FOLIA NUMISMATIKA 26/2 publikoval jako autor článek „Keltské mince – typ „kůň-kůň“. Z jeho odborné publikační činnosti vyplývá, že mu problematika keltů není neznámá. Sám také do protokolu z ústního jednání uvedl, že cca 20 let spolupracuje s Archeologickým ústavem Brno a Moravským zemským muzeem a 2x pro tyto instituce prováděl detektorem nedestruktivní průzkum, což svědčí o tom, že se v problematice archeologie orientuje a ví, co je to nedestruktivní archeologický výzkum.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém pobytu v lokalitě dne 2.10.2015 archeologický výzkum.

Do úředního záznamu ze dne 10.1.2016 č.j. KRPM-3050-3/ČJ-2016-141214 uvedla hlídka policie následující: „hlídka při příjezdu na uvedené místo jednoznačně viděla na poli v blízkosti polního remízku, jak chodí sem a tam a hledá detektorem kovů, tj. pohybuje detektorem kovů ze strany na stranu, a to s hledací cívkou těsně nad zemí. Dále bylo na místě z jeho strany policistům sděleno, že hledá detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chce zmapovat a tzv. se oháněl tím, že spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně.“

Oba předvolaní svědci při výsledku dne 29.1.2016 shodně uvedli, že na předmětném poli viděli s detektorem, jak chodí a mává cívkou detektoru nad zemí.

K námitce obviněného, že trvá na tom, že ho policie při samotné činnosti použití detektoru neviděla, o čemž svědčí rozdíly ve výpovědi svědků, kdy pan Svozil nakreslil, že ho viděl před remízkem a pan Marek za remízkem uvádí správní orgán, že z mapy předložené policií dne 5.10.2015 místo jeho pobytu je upřesněno dostatečně a je jednoznačně viditelné z komunikace, po které auto policejní hlídky přijíždělo.

Ze shromážděných důkazů nepochybně vyplývá, že obviněný věděl, že se pohybuje na území v blízkosti archeologického naleziště, které je kulturní památkou. Bylo prokázáno,

že se na něm pohyboval dne 2.10.2015 minimálně od 18:16 hodin, kdy policie obdržela anonymní oznámení a při zadržení policií měl u sebe detektor kovů s řídicí jednotkou a rýček. Tímto detektorem pak prováděl archeologický výzkum s cílem vyhledat detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chtěl zmapovat.

Zcela účelově obviněný popřel, že by detektorem kovů prováděl archeologický výzkum. V dané situaci je důkazní situace taková, jak bylo výše uvedeno. Obviněný uvádí, že přestupek nespáchal. Obviněný popírá, že by prováděl archeologický výzkum. Policejní hlídka ve složení prap. Jan Svozil a prap. Jan Marek tvrdí opak. Správní orgán tedy zhodnotil věrohodnost jejich výpovědi do úředního záznamu ze dne 2.10.2015 a jejich výpovědi před správním orgánem dne 29.1.2016. Skutečnost, že obviněný měl u sebe detektor kovů, se kterým chodil a pohyboval detektorem ze strany na stranu je objektivně vnímatelná lidským zrakem. Proto tvrzení policistů, že obviněného viděli jak chodí po poli sem a tam s detektorem v ruce a mává cívkou nad zemí, je sama o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl nutný další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborných znalostí ani dalšího vybavení. Výpovědi zasahujících policistů neobsahují žádné rozpory. Policisté mohli na danou vzdálenost metrů vnímat svými smysly, zda obviněný drží detektor a zda detektorem pohybuje. Na rozdíl od policistů měl obviněný motiv, proč tvrdit, že archeologický výzkum neprováděl, neboť mu hrozilo, že bude obviněn z přestupku.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímáním nebo pomocí detektorů kovů.

Výzkum prováděný obviněným dne 2.10.2015 pomocí detektorů kovů za účelem lokalizace staré přístupové cesty ke keltskému hradišti byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického, neboť jeho cílem bylo zjištění lokalizace této staré přístupové cesty.

Podle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Podle § 4 odst. 1 zákona o přestupcích přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to

vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Obviněný jak je již výše uvedeno, věděl, že se nachází v archeologicky významné lokalitě. Vzhledem k tomu, že spolupracuje, jak sám uvedl při ústním jednání dne 16.12.2015 s Archeologickým ústavem Brno, Moravským zemským muzeem, kde má i publikační činnost a dvakrát pro tyto instituce prováděl detektorem nedestruktivní výzkum, nelze jej pokládat za osobu, o které by se dala předpokládat zásadní neznalost z oblasti archeologie a oprávněnosti k provádění archeologických výzkumů a věděl tedy, že vyhledávání archeologických nálezů pomocí jakýchkoliv přístrojů, zejména detektorů kovů, je nedílnou součástí archeologických výzkumů.

Pokud jde o společenskou nebezpečnost jednání obviněného ve smyslu ust. § 2 odst. 1 přestupkového zákona, nelze dospět k závěru, že by se jednalo o jednání, které by tento materiální znak přestupku nenaplnňovalo, neboť jednáním obviněného byl porušen zájem společnosti na tom, aby archeologické výzkumy byly prováděny pouze oprávněnými organizacemi dle § 21 zákona o státní památkové péči.

Provedením archeologického výzkumu dne 2.10.2015 v době minimálně od 18:16 hodin v rozporu s ust. § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 11 odst. 1 zákona o přestupcích za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Dle odst. 2 tohoto ustanovení sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli a věc byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovů značky XP Deus se dvěma cívkami a řídicí jednotkou, starý cca 5 let, pořizovací cena cca 41.490 Kč, které vydal policii dne 2.10.2015.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí těchto věcí, které byly použity při spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlídnou k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného a proto neuložil pokutu v maximální možné výši 4 000 000,-Kč. Na druhé straně však přihlédl k tomu, že ukládaná pokuta musí nutně odrážet míru závažnosti postihovaného přestupku, předpokládanou výši škody a nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum proveden, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy, jehož část pro svůj význam byla prohlášena za kulturní památku.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 20 000,- Kč, při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věcí použitých ke spáchání přestupku, dále s ohledem na to, že nedošlo ke zničení žádné nálezové situace nebo zničení archeologických nálezů. Výše uložené pokuty tak dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož

i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, v platném znění, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s výše citovanými ustanoveními správní orgán uložil obviněnému také povinnost nahradit náklady řízení o přestupku paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

K námitce obviněného, že výpověď je od začátku zmanipulovaná a důkazní prostředky byly manipulativně zadány uvádí správní orgán, že policisté neměli zájem na tom, aby obviněného poškodili, k tomu nebyla zjištěna ve správním řízení žádná konkrétní skutečnost, ani obviněný takovou konkrétní skutečnost neuvedl.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Miluše Sedláčková
pověřená vedením odboru
kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Obdrží:

16. 3. 2016
[Signature]

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 97763/2016

V Olomouci dne 11. října 2016

Sp. Zn.: KÚOK/87374/2016/OSR/685

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný orgán státní památkové péče dle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je [REDAKCE] ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, t a k t o:

[REDAKCE], se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl v k.ú. Němčice nad Hanou dne 26. 8. 2016 v době od 22:16 hodin do 23:10 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2. 12. 2009 č.j. 2017/2003.

Za tento přestupek se [REDAKCE]

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, **pokuta ve výši 500 Kč, slovy: pětset korun českých,**

II. ukládá podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, **propadnutí detektoru kovů značky XP Deus černé barvy s řídicí jednotkou a se sluchátky, které vydal policii dne 26. 8. 2016 a propadnutí železné motyčky s dřevěnou násadou, kterou našla policie v místě hledání dne 27. 8. 2016.**

Pokuta je splatná do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 1100000454.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, zcela upouští podle § 79 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, od uložení povinnosti [REDAKCE] nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000 Kč, slovy: jedentisíc korun českých.

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen správní orgán), obdržel dne 31. 8. 2016 od Policie ČR, Obvodní oddělení Němčice nad Hanou, oznámení přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, na osobu [REDAKCE]

[REDAKCE], kterého se měl dopustit tím, že prováděl dne 26. 8. 2016 v době od 22:16 do 23:10 hodin v katastru města Němčice nad Hanou, vlevo od silniční komunikace č. 433 ve směru Němčice nad Hanou – Prostějov, neoprávněně archeologický výzkum na lokalitě Zadní dlátka. Tuto činnost prováděl za využití detektoru kovů značky Deus a motyčky.

Do úředního záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPM-112551-6/PŘ-2016-141213 ze dne 27. 8. 2016 obviněný uvedl: "Mám-li se vyjádřit k předmětné události, tak uvádím, že dne 26. 8. 2016 jsem se rozhodl, že zajedu svým osobním motorovým vozidlem tov. zn. Peugeot 106, rz si nevzpomínám, podívat se na naleziště v blízkosti Němčic nad Hanou, o tomto jsem se dozvěděl z povídání jiných hledačů. Své vozidlo jsem zaparkoval někde na polní cestě asi okolo 21:30 hodin, poté jsem šel pěšky po poli směrem na Němčice nad Hanou. Přesně si již nepamatuji kde, ale viděl jsem na poli další dva lidi, domníval jsem se, že to jsou další hledači. Poté jsem začal na poli hledat pomocí svého přístroje zn. Deus XP, nic jsem však nenacházel. Poté mne po poli honil nějaký muž, kterého neznám, pak mi podrazil nohy a já upadl, chvíli na to přijelo policejní auto."

V úředním záznamu policie č.j. KRPM-112551-7/PŘ-2016-141213 ze dne 27. 8. 2016 je uvedeno, že dne 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin byla na jejich služební mobil doručena zpráva od [REDAKCE], že v lokalitě Zadní dlátka se pohybuje detektorář. Na místo vyjela hlídka policie, kolegyně oznamovatele [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] je na poli a dalekohledem pozoruje osobu, která chodí po poli s detektorem kovů. Hlídka rozsvítila světla a po chvíli spatřila na poli dvě osoby, jedna pronásledovala druhou, při příjezdu hlídky k těmto osobám pronásledovatele dohnala a tuto zadržela poté, co pronásledovaná osoba (obviněný) upadla v oraništi na zem. Dále je zde uvedeno, že [REDAKCE] asi hodinu sledoval na poli osobu, která zde chodila s detektorem kovů a kopala do země. Jelikož k obdobnému případu došlo i dne 25. 8. 2016 v odpoledních hodinách, informoval o svém zjištění hlídku policie ČR. Toto oznámení bylo učiněno 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin.

Policie předala správnímu orgánu dále úřední záznam o vydání věci ze dne 26. 8. 2016 č.j. KRPM-112551-4/PŘ-2016-141213, ve kterém potvrdil obviněný předání detektoru kovů značky DEUS černé barvy, s řídicí jednotkou a sluchátky policii. Policie dále správnímu orgánu předala motyčku, nalezenou následující den v místech, kde se obviněný pohyboval, když šetřením zjistila, že je majetkem obviněného.

Opatřením ze dne 8. 9. 2016 č.j. KUOK 89819/2016 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 26. 8. 2016 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2. 12. 2009 č.j. 2017/2003.

Nařízeného ústního jednání dne 21. 9. 2016 se obviněný účastnil a do protokolu

vedl následující: "Od ostatních hledačů, které jsem občas potkal, jsem se dozvěděl, že v lokalitě, tak jak je vyznačena v mapě, kterou předložila správnímu orgánu policie, se tam dají najít nějaké nálezy, proto jsem se tam vydal. Na lokalitu jsem dorazil 26. 8. 2016 cca kolem půl desáté večer, měl jsem detektor a motyčku, čelovku jsem neměl. Nemám představu, jak dlouho jsem s detektorem hledal. Najednou se objevila světla, polekal jsem se a utíkal jsem, při útěku na mě někdo skočil a podkopl mi nohy, já jsem spadl, zvedl jsem se a už tu byla policie. Osoba řekla, promiň, že jsem ti podkopl nohu."

Na dotaz správního orgánu, zda se věnuje obviněný archeologickým výzkumům, uvedl obviněný následující: „Na Valašku, kde bydlím, nic není, spíše sháním věci do šrotu (radlice od pluhů apod.)“.

Na dotaz správního orgánu, zda se zdržoval na místě s detektorem, jak je vyznačeno v mapce předložené správnímu orgánu, uvedl obviněný následující: „Ano, v této lokalitě, jak je vyznačeno, jsem se pohyboval.“

Na dotaz správního orgánu, zda zde něco našel, uvedl obviněný: „Na místě samém jsem nic nenalezl“.

Obviněný požádal, aby bylo přihlédnuto k jeho peněžní situaci, kdy on sám je v částečném invalidním důchodu, jiný příjem nemá, pouze příležitostné brigády, manželka je v plném invalidním důchodu, bydlí v rodinném domku a starají se o 13letého syna. Obviněný uvedl, že nevěděl, že se hledáním dopouští přestupku, svého činu lituje a detektorem již hledat nebude.

V průběhu jednání byl proveden za přítomnosti obviněného výslech svědka [REDAKCE], který do protokolu uvedl následující: „Pracuji v Ústavu archeologické památkové péče v Brně a jezdím kolem lokality Zadní Dlátka do práce a z práce. Cca 1-2 dny před 26. 8. 2016 jsem v lokalitě viděl z auta za bílého dne se někoho pohybovat s detektorem, dojel jsem na místo, osobu jsem upozornil, že dělá nezákonnou činnost. Dne 26. 8. 2016 jsem se jel cca kolem půl desáté večer podívat s přítelkyní a kolegyní [REDAKCE] na danou lokalitu. Šli jsme směrem od státní silnice k vysílači, po cestě se nic nedělo, ale při cestě zpět jsme zaslechli podezřelé zvuky, na ty jsme se zaměřili, slyšeli jsme zvuky kopání, proti poli s řepkou jsme viděli siluetu postavy, která evidentně vykonávala nějaké kopání. Já jsem zůstal na místě a přítelkyně šla ke státní silnici zavolat policii. Policie přijela, osvětila pole, bylo vidět pana [REDAKCE], jak utíká. Narazili jsme do sebe, ve tmě jsme se srazili a v té chvíli už u nás byla policie“.

Lokalita, na které byl obviněný přistižen svědkem a policií, je územím s archeologickými nálezy a nachází se na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen Archeologický ústav“), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Území archeologické lokality „Kratiny“ je územím, které bylo osídleno ve větší či menší intenzitě již od mladší doby kamenné (neolit, 5 700 – 4 000 před n. l.). Svědčí o tom movité památky, tj. keramika (zlomky i celé nádoby, plastiky, technická keramika aj.), kovové, skleněné a kostěné předměty, jakož i artefakty z kamene, a nemovité památky, jimiž jsou pozůstatky obydlí, opevnění, technických zařízení, kultovních a hrobových konstrukcí, kulturní vrstvy aj., odkrývané při archeologických výzkumech a narušované při stavebních či polních pracích. Významná naleziště ve sledované oblasti, která zde dokládají existenci území s archeologickými nálezy, nejsou jen na území Němčic nad Hanou ale i v sousedních obcích, kde byly učiněny nálezy od doby neolitu (5 700 – 4 000 před n. l.) až do doby Velkomoravské říše (9. století n. l. – 975).

Bohatý výskyt archeologických památek movitého charakteru, uložených poměrně nehluboko pod povrchem terénu, je důvodem častého nápadu ze strany osob provádějících nelegální archeologický výzkum, ať již formou hledání pomocí detektoru kovů nebo pak následným terénním výkopem. Touto činností dochází nejen k odcizování nálezů ale i k poškozování nálezových souvislostí a znehodnocování archeologické lokality jako takové. Z hlediska péče o archeologické památky jde o mimořádně významné a na území Moravy jedinečné naleziště vyžadující vysoký stupeň zákonné ochrany. Veškeré nelegální pokusy o prohledávání lokality za účelem získání historicky nebo hmotně cenných předmětů je třeba považovat za škodlivé a společensky nebezpečné, považujeme-li péči o památky za nedílnou součást celospolečenského zájmu.

Je prokázáno, že obviněný se dne 26. 8. 2016 pohyboval v archeologické lokalitě „Kratiny“ v části zvané Zadní Dlátka v k.ú. Němčice nad Hanou, jak je vyznačeno v přiložené mapce, předané policií správnímu orgánu a to minimálně v době od 22:16 hodin do 23:10 hodin, kdy byl zajištěn policií. Tuto skutečnost obviněný nepopírá.

Je prokázáno, že obviněný věděl, že se nachází v lokalitě, kde se nachází archeologické nálezy. Do úředního záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPM-112551-6/PŘ-2016-141213 obviněný uvedl: „Mám-li se vyjádřit k předmětné události, tak uvádím, že dne 26. 8. 2016 jsem se rozhodl, že zajedu svým osobním motorovým vozidlem tov. zn. Peugeot 106, rz si nevzpomínám, podívat se na naleziště v blízkosti Němčic nad Hanou, o tomto jsem se dozvěděl z povídání jiných hledačů“. Při ústním jednání dne 21. 9. 2016 uvedl do protokolu: „Od ostatních hledačů, které jsem občas potkal, jsem se dozvěděl, že v lokalitě, tak jak je vyznačena v mapě, kterou předložila policie, se tam dají najít nějaké nálezy, proto jsem se tam vydal. Na lokalitu jsem dorazil 26. 8. 2016 cca kolem půl desáté večer, měl jsem detektor a motyčku, čelovku jsem neměl. Nemám představu, jak dlouho jsem s detektorem hledal.“. Tyto skutečnosti potvrdil i předvolaný svědek.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém v pobytu v lokalitě Zadní Dlátka dne 26. 8. 2016 archeologický výzkum.

V úředním záznamu policie č.j. KRPM-112551-7/PŘ-2016-141213 je uvedeno, že dne 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin byla na jejich služební mobil doručena zpráva od [REDAKCE], že v lokalitě Zadní Dlátka se pohybuje detektorář. Na místo

vyjela hlídka policie, kolegyně oznamovatele [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] je na poli a dalekohledem pozoruje osobu, která chodí po poli s detektorem kovů po poli. Hlídka rozsvítila světla a po chvíli spatřila na poli dvě osoby, jedna pronásledovala druhou, při příjezdu hlídky k těmto osoba pronásledovatele dohnala a tuto zadržela poté, co pronásledovaná osoba (obviněný). Dále je zde uvedeno, že [REDAKCE] asi hodinu sledoval na poli osobu, která zde chodila s detektorem kovů a kopala do země. Jelikož k obdobnému případu došlo i dne 25. 8. 2016 v odpoledních hodinách, informoval o svém zjištění hlídku policie ČR. Toto oznámení bylo učiněno 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin.

Ze shromážděných důkazů nepochybně vyplývá, že obviněný věděl, že se pohybuje na území archeologického naleziště. Bylo prokázáno, že se na něm pohyboval dne 26. 8. 2016 a to minimálně v době od 22:16 hodin do 23:10 hodin, kdy byl zadržen policií a měl u sebe detektor kovů zn. Deus s řídicí jednotkou a sluchátky. Tímto detektorem pak prováděl archeologický výzkum s cílem objevit nějaké nálezy.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné, uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímkováním nebo pomocí detektorů kovů.

Výzkum prováděný obviněným dne 26. 8. 2016 na území kulturní památky Kratiny v Olomouckém kraji pomocí detektoru kovů za účelem hledání různých nálezů byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického.

Podle § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Podle § 4 odst. 1 zákona o přestupcích přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný

zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Obviněný si byl vědom, že provádí archeologický výzkum, neboť do předmětné lokality se vydal proto, jak sám i uvedl do protokolu z ústního jednání, že na Valašku, kde bydlí, nic není a od ostatních hledačů se dozvěděl, že se zde dají najít nějaké nálezy.

Pokud jde o společenskou nebezpečnost jednání obviněného ve smyslu ust. § 2 odst. 1 přestupkového zákona, nelze dospět k závěru, že by se jednalo o jednání, které by tento materiální znak přestupku nenaplnňovalo, neboť jednáním obviněného byl porušen zájem společnosti na tom, aby archeologické výzkumy byly prováděny pouze oprávněnými organizacemi dle § 21 zákona o státní památkové péči.

Provedením archeologického výzkumu dne 26. 8. 2016 v době minimálně od 22:16 hodin do 23:10 hodin, v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2 12. 2009 č.j. 2017/2003, jak je vyznačeno v mapce přiložené policií ČR v oznámení přestupku, v rozporu s ust. § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči, naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 11 odst. 1 zákona o přestupcích za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Dle odst. 2 tohoto ustanovení sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli a věc byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovů značky XP Deus, s řídící jednotkou a se sluchátky, které vydal policii dne 26. 8. 2016 a motyčku, která byla na místě nalezena dne 27. 8. 2016.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů, s řídící jednotkou, se sluchátky a s motyčkou neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí těchto věcí, které byly použity při spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného zjištěné správním orgánem a proto neuložil pokutu v maximální možné výši 4 000 000 Kč.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum proveden, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 500 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věcí použitých ke spáchání přestupku v ceně cca 20 000 Kč, dále s ohledem na to, že obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a svého jednání lituje. Správní orgán dále přihlédl k finanční situaci obviněného, kdy on sám je v částečném invalidním důchodu, jiný příjem nemá, pouze příležitostné brigády, manželka je v plném invalidním důchodu, bydlí v rodinném domku a starají se o 13 letého syna. Dopisem doručeným správnímu orgánu dne 30. 9. 2016 sdělil obviněný správnímu orgánu, že svého činu lituje a přestupkové řízení je pro něj dostatečným poučením. Je v tíživé sociální situaci a svou neznalostí a nevědomostí způsobil ještě větší škodu sobě i rodině. Dále zaslal dokumenty o své finanční situaci, kdy on sám pobírá důchod ve výši 7 528 Kč, jeho manželka ve výši 4 863 Kč a rodný list syna.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 79 odst. 3 zákona o přestupcích z důvodů zvláštního zřetele hodných lze od uložení povinnosti nahradit náklady řízení podle odstavce 1 zcela nebo zčásti upustit. Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s ust. § 79 odst. 3 zákona o státní památkové péči správní orgán od uložení povinnosti nahradit náklady řízení podle odst. 1 zcela upustil z důvodu zvláštního zřetele hodných, daných finanční situací obviněného, jak je popsáno výše.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení účastníků

Podle ust. § 81 a násl. správního řádu mohou účastníci řízení proti rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení odvolání. Odvolání se podává u Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, Jeremenkova 40a, Olomouc. O odvolání rozhoduje Ministerstvo kultury ČR.

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Účastníci řízení, kterým se doručuje do vlastních rukou:

[Redacted area]

Hana Mazurová
Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení
stavebního řádu a památkové péče

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 96157/2016

V Olomouci dne 21. listopadu 2016

Sp. Zn.: KÚOK/92494/2016/OSR/685

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

ZÁZNAM

o usnesení poznamenaném do spisu

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný orgán státní památkové péče dle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), rozhodl ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, t a k t o:

Podle § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), **se věc odkládá**, neboť správní orgán do šedesáti dnů ode dne, kdy se dozvěděl o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, spočívajícím v provádění archeologického výzkumu v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči dne 25. 8. 2016 v době nejméně od 14:45 do 14:50 hodin, na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“, prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2. 12. 2009 č.j. 2017/2003, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen správní orgán), obdržel dne 19. 9. 2016 od Policie ČR, Obvodní oddělení Němčice nad Hanou, oznámení přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, na neznámého pachatele, kterého se měl dopustit tím, že prováděl dne 25. 8. 2016 v době od nejméně 14:45 do 14:50 hodin v katastru města Němčice nad Hanou, neoprávněně archeologický výzkum na lokalitě Zadní Dlátka na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2. 12. 2009 č.j. 2017/2003. Tuto činnost prováděl za využití detektoru kovů značky XP Deus. Hlídka provedla pátrání po neznámém pachateli, přičemž jej nezjistila.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen Archeologický ústav), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění

archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích správní orgán věc odloží, jestliže nezjistí do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Dle odst. 4 tohoto ustanovení o odložení věci podle odstavců 1 až 3 se vydá usnesení, které se pouze poznamenává do spisu.

V daném případě nezjistil správní orgán do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči proti určité osobě a rozhodl proto, jak je ve výroku uvedeno.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení
stavebního řádu a památkové péče